

**ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE REALISATIE VAN KUNSTOPDRACHTEN
VOOR GEBOUWEN VAN OPENBARE DIENSTEN EN DAARMEE GELIJKGESTELDE
DIENSTEN EN VAN DOOR DE OVERHEID GESUBSIDIEERDE INRICHTINGEN,
VERENIGINGEN EN INSTELLINGEN DIE TOT DE VLAAMSE GEMEENSCHAP OF
HET VLAAMS GEWEST BEHOREN**

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

De decreten van 23 december 1986, ook wel de percentagedecreten genoemd, houdende de integratie van kunst in overheidsgebouwen, bestaan meer dan dertig jaar en zijn aan een actualisering toe. De toepassing van de decreten vertoont immers een aantal knelpunten die zich manifesteren in een ongelijke invulling door de betrokken actoren. Aan de basis van een actualisering ligt een onderzoek naar een aantal factoren zoals de afbakening van het toepassingsgebied, het creëren van een solide financiële basis, vergroten van de flexibiliteit voor de opdrachtgevers en kunstvormen en als laatste het ondersteunen van de kwaliteit van de artistieke projecten.

Het onderzoekstraject bevestigt de visie dat kunst een meerwaarde betekent voor de leefomgeving en dat de Vlaamse overheid hierin een stimulerende en regelgevende rol moet vervullen. In het evaluatietraject werden beleidsverantwoordelijken, opdrachtgevers, artistiek deskundigen en kunstenaars betrokken. Er bestaat een sterk draagvlak bij de betrokken actoren voor een herziening van het decreet dat inzet op de realisatie van kwaliteitsvolle kunstprojecten in de publieke ruimte en voorziet in een betere begeleiding van opdrachtgevers, ontwerpers en kunstenaars. Deze gedeelde visie vormt de sokkel voor een wijziging van de bestaande decreten door een ontwerp van decreet¹ zonder te raken aan de basisdoelstelling om cultuur en kunst in te schrijven in een bredere maatschappelijke context.

2. Situering

Ons patrimonium maakt deel uit van een lange historische traditie waarin kunstenaars via openbare opdrachten een bijdrage leverden aan onze cultuur. Deze eeuwenoude cultuurgoederen zijn een handelsmerk geworden van Vlaanderen. Ook vandaag blijft de relatie tussen kunst en architectuur actueel en zijn de kunstopdrachten van de 21ste eeuw nog steeds een belangrijk middel voor de verspreiding en beleving van kunst in de openbare ruimte.

Vlaanderen heeft sinds 1986 regelgeving die aan de realisatie van kunstopdrachten bijdraagt en had hierbij toen volgende beleidseffecten voor ogen: kwaliteit verhogen van de architectuur van de openbare besturen, de artistieke mogelijkheden voor de beeldend kunstenaar uitbreiden en het publieksbereik voor de beeldende kunst verhogen. Dertig jaar toepassing van deze regelgeving heeft bijgedragen aan de realisatie van de beleidsdoelstellingen. Vlaanderen heeft een overheidspatrimonium ontwikkeld voor alle

¹ Er wordt gekozen voor één ontwerp van decreet, ter vervanging van de twee decreten van 23 december 1986, omdat het toepassingsgebied van het decreet zowel gemeenschaps- als de gewestaangelegenheden behelst.

geledingen van onze maatschappij. Het democratiserend effect van het decreet, namelijk kunst mogelijk maken in overheidsgebouwen, heeft hier als instrument toe bijgedragen en wil dit ook voor de toekomst bestendigen.

Ondanks de culturele en maatschappelijke meerwaarde wordt het decreet vandaag de dag voornamelijk beschouwd als een financieel instrumentarium met weinig flexibiliteit, 'het percentagedecreet'. Een hernieuwd decreet moet dan ook, nog meer dan de bestaande decreten, de brug slaan naar andere beleidsdomeinen en bestuursniveaus, en zo het eigenaarschap voor de realisatie van kunstopdrachten verspreiden .

3. Historiek

Naar het voorbeeld van Zweden, dat reeds in 1937 de nationale raad voor publieke kunst oprichtte, werden in verscheiden Europese landen regelingen van kracht die voorschreven dat een bepaald percentage van de bouwkosten van openbare projecten aan het realiseren van kunstwerken moest worden besteed. In België zette een regentbesluit (16 oktober 1947 – ook wel wet-Masereel genoemd) de eerste stappen in deze richting. Deze beleidsmaatregel had geen dwingend karakter en werkte zonder vaste budgettaire maatstaf.

Pas in de loop van de jaren tachtig volgde in België decretale initiatieven ten gunste van een percentageregeling die vergelijkbaar is met andere Europese landen. In 1986 nam de Vlaamse Raad het initiatief om de decreten houdende de integratie van kunst in overheidsgebouwen (decreten van 23 december 1986) te stemmen.

In de jaren negentig werden de bevoegdheden verder geregionaliseerd en ontwikkelde Vlaanderen een eigen volwaardige overheidsstructuur. Gelijktijdig groeide ook de financiële autonomie (oprichting van het Gemeentefonds in 1991) van de lokale besturen en verschoof de aandacht voor kunstintegratie naar de eigen en gesubsidieerde gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaams Gewest. Vanaf 1995 worden er maatregelen getroffen voor het handhaven en het verbreden van de toepassing van de percentagedecreten. Met de wijziging van decreten van 12 mei 1998 werd het toepassingsgebied van de percentagedecreten uitgebreid met het integreren van kunst in gebouwen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest een huurkoopcontract, leasingscontract of huurcontract van 25 jaar of langer mee afsluit.

Op initiatief van de Vlaams minister bevoegd voor de huisvesting van de Vlaamse ambtenaren werkten de Kunstcel en de eerste Vlaams Bouwmeester vanaf 1999 samen aan een visie omtrent kunst in overheidsgebouwen. Het begrip kunstintegratie werd gaandeweg vervangen door de term Kunst in Opdracht. Ook ontstond het inzicht dat er nood is aan een professionele begeleiding van kunstopdrachten en aan een beleidsondersteunende visie inzake Kunst in Opdracht. In 2015 werd de Kunstcel ondergebracht bij het Departement Cultuur, Jeugd en Media. Deze beslissing van de Vlaamse Regering zorgt voor een inbedding van de materie Kunst in Opdracht in het beleidsveld Cultuur.

In de beleidsnota Cultuur voor de regeerperiode 2014 – 2019 werd bij de strategische doelstelling 'Ondernemerschap, alternatieve financieringsvormen en professionalisering in de culturele sector stimuleren' als één van de operationele doelstellingen het professionaliseren van het opdrachtgeverschap voor kunst in de publieke ruimte

vooropgesteld ². Vanaf 2016, het jaar van de inkanteling van de Kunstcel bij Departement Cultuur, Jeugd en Media, wordt de positionering en de taakstelling van de Kunstcel aan de beleidsbrieven toegevoegd. De beleidsbrief Cultuur 2016-2017 vermeldt de aanbesteding van een onderzoek naar dertig jaar toepassing van de decreten en dit in functie van de evaluatie ervan. Voorafgaand aan deze externe onderzoeksopdracht onderzocht de Kunstcel op basis van feiten en cijfers zowel vanuit artistiek perspectief als door de bril van de opdrachtgever de impact van de decreten. De aankondiging van een wijziging van de percentagedecreten werd in de beleidsbrief Cultuur 2017 -2018 opgenomen.

Los van deze opbouwende evolutie en positionering van Kunst in Opdracht bleek immers dat de decreten na dertig jaar aan een herziening toe zijn. Een evaluatie is nodig omdat er een discrepantie is in de toepassing van de decreten bij de verschillende beleidsdomeinen. Vooral de Welzijnssector en de Huisvesting van de Ambtenaren hielden zich aan de decreten door de beleidsmaatregelen van de Vlaams minister ter zake. Ook worden er verschillende interpretaties over het toepassen van de decreten vastgesteld. Daarnaast is de terminologie verouderd en zijn de bedragen niet meer actueel. Tevens dreigen zowel de veranderende bouwpraktijk, de dienstverlening van de Vlaamse overheid als de wijzigende financieringsmechanismen de toepassing van de decreten uit te hollen. Tenslotte is er een groot verschil in artistieke invulling zowel op het niveau van de selectieprocedures en -methodes als het werken met het aanbod van een steeds verder evoluerende professionele artistieke kunstpraktijk.

4. Inhoud

In het najaar van 2016 werd door een extern onderzoeksteam een doorlichting van de percentagedecreten georganiseerd en werd een dwarsdoorsnede van betrokken actoren (vertegenwoordigers uit de beleidsdomeinen, opdrachtgevers, artistiek deskundigen en kunstenaars) geconsulteerd over de werking van de dertig jaar oude decreten. Uit het evaluatietraject bleek dat er bij een brede groep van betrokken actoren een gemeenschappelijke grond bestond, met name dat de aanwezigheid van kunst de kwaliteit van de leefomgeving kan verhogen en dat de Vlaamse overheid een ondersteunende en regelgevende rol moet opnemen met betrekking tot de realisatie van kunst in de openbare ruimte omdat dit tot de culturele verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid behoort en aansluit bij haar voorbeeldfunctie. Tevens werden bij een brede groep betrokken actoren een aantal te remediëren knelpunten gedetecteerd. Met het vervolgetraject in het najaar van 2017 werden de knelpunten getoetst aan de verwachtingen van de beleidsdomeinen die de decreten implementeren en vervolgens

²OD 5 Het opdrachtgeverschap voor kunst in de publieke ruimte professionaliseren

Kunst in de publieke ruimte is bij uitstek een zeer democratische cultuurvorm. Denk maar aan de vertrouwde beelden in het park, monumenten of bijzondere ingrepen op pleinen, maar ook aan tijdelijke ingrepen, openluchtfestivals, performances en videokunst in publieke gebouwen.

De opdrachtgever kan een kunstorganisatie zijn, maar ook een lokaal bestuur of een private bouwprojectontwikkelaar die minder of niet vertrouwd is met (de mogelijkheden van) kunst. Kunst in opdracht in de publieke ruimte is een complex verhaal dat om specifieke vormen van ondernemerschap vraagt die rekening houden met de artistieke context. Kunst komt in een publieke of private niet-kunstomgeving terecht en dit vraagt professionele bemiddeling om een, zowel voor de opdrachtgever als voor kunstenaar, gewenst resultaat te bekomen. Er is dan ook een grote en groeiende vraag naar duidelijke informatie en begeleiding vanuit allerhande opdrachtgevers die niet vertrouwd zijn met de kunstensector.

Met het oog op innovatie en onderscheidende kunst in de publieke ruimte wil ik het opdrachtgeverschap rond kunst in publieke ruimte professionaliseren. Ik zal onderzoeken op welke wijze informatie, kennisdeling en dienstverlening gecentraliseerd en publiek toegankelijk gemaakt kunnen worden.

geplaatst tegenover de visie van het kunstenveld dat invulling geeft aan de artistieke ambities van de decreten. De knelpunten werden hertaald naar vijf bouwstenen voor een actualisering van de decreten. Een stapsgewijze gemeenschappelijke gespreksronde over deze vijf bouwstenen mondde uit in een voorstel tot wijziging van de decreten.

De voorgestelde actualisering van de decreten wijzigt niets aan de basisdoelstelling om cultuur en kunst in te schrijven in een bredere maatschappelijke context. Het is net de wisselwerking tussen de intrinsieke waarde van kunst en de impact van kunst op zijn omgeving die zorgen voor een verrijking van de openbare ruimte en een emancipatorisch effect bij de burger. Bij elke kunstopdracht die vanuit de decreten wordt gerealiseerd, worden immers actoren betrokken die doorgaans niet in contact komen met hedendaagse kunst zoals die wordt gepresenteerd in een museale context.

De resultaten van het evaluatietraject gelopen van het najaar van 2016 tot het najaar van 2017, raken niet aan de essentie van de decreten van 23 december 1986. Deze decreten waren daarenboven door hun eenvoud makkelijk hanteerbaar en inzetbaar. Ten behoeve van de leesbaarheid wordt echter gekozen voor het vervangen van de huidige decreten en regelt het nieuw ontwerp van decreet de realisatie van kunstopdrachten voor de gebouwen die zowel tot de Vlaamse Gemeenschap als het Vlaams Gewest behoren. Daarom wordt een ontwerp van decreet voorgesteld waarbij de bestaande decreten worden opgeheven.

De knelpunten en onduidelijkheden werden door het evaluatietraject omgezet in vijf te actualiseren bouwstenen. De vijf bouwstenen zijn :

- In de eerste plaats is een **gerichte afbakening van het toepassingsgebied vereist**. Een aantal termen en begrippen in de bestaande decreten werden de voorbije jaren verschillend geïnterpreteerd of dreigen voor de toekomst het decreet uit te hollen en leiden tot een ongelijkmatige toepassing van het decreet. Het betreft duiding bij de draagwijdte van 'verbouwing'; de graad van publieke toegankelijkheid van de gebouwen; aanpassing van de terminologie; de hoogte van de minimumdrempel en een toekomstgerichte herformulering van de scope van publieke opdrachtgevers.
- Als tweede bouwsteen wordt er **gesleuteld aan een actualisering van de percentages en de gedateerde bedragen**.
- Een derde actualisering zet in op het mogelijk maken van een breed **spectrum van kunstvormen uit de professionele hedendaagse** en evoluerende kunstpraktijk.
- De vierde bouwsteen gaat in op de nood bij de opdrachtgevers om **meer flexibiliteit in te bouwen voor de inzet van kunst en middelen in hun patrimonium**.
- Vijfde en laatste bouwsteen behelst een **betere begeleiding van Kunst in Opdracht en de behoefte aan een professioneel werkkader** dat zowel opdrachtgevers, ontwerpers, deskundigen als kunstenaars helderheid biedt in de materie Kunst in Opdracht.

Het remediëren van de knelpunten door het aanpassen van de bovenvermelde bouwstenen beoogt in eerste instantie een gelijkwaardige invulling en uniforme toepassing van het decreet over alle betrokken beleidsdomeinen heen en het stimuleren en bevorderen van de realisatie van kwaliteitsvolle kunstopdrachten in publiek toegankelijke gebouwen. Het aanreiken van een professioneel werkkader voor Kunst in Opdracht bevordert, naast het eenvoudig en bondig karakter van het decreet, de helderheid, de eenduidigheid en de voortzetting en invulling van het regelgevend kader voor Kunst in Opdracht.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Artikel 2

Dit artikel definieert de specifieke terminologie die zowel in binnen- als buitenland wordt gehanteerd en dit ten behoeve van een uniforme toepassing en het onderscheid tussen de begrippen 'kunstopdracht' en 'Kunst in Opdracht' te duiden.

De introductie van de termen 'Kunst in Opdracht' en "kunstopdrachten" komen tevens tegemoet aan de eerste en de derde bouwsteen om het begrip kunst in de brede betekenis van het woord genuanceerd aan bod te laten komen.

Het formuleren van een visie en specifieke motieven voor de realisatie van een 'kunstopdracht' kunnen, meer dan bij een klassieke 'kunstintegratie', zowel de opdrachtgever als de kunstenaar uitdagen en doen nadenken over hun maatschappelijke rol en culturele verantwoordelijkheid. De artistieke keuzes die hieruit voortvloeien, leiden tot een gevarieerd artistiek patrimonium, nieuwe opdrachtmodellen, nieuwe en meer interdisciplinaire samenwerkingen, en een gevarieerdere interactie tussen kunst en context in de brede betekenis van het woord. Opdrachtgever, ontwerper en kunstenaar kunnen elk vanuit hun rol naargelang de opdrachtsituatie, het intrinsiek karakter van een 'kunstopdracht' kracht bijzetten en de positie van het kunstwerk en zijn autonomiegraad mee bepalen. Hierdoor creëren ze een uitdagende omgeving waar het proces intrinsiek verbonden is met het resultaat. Niet alleen het cultureel opzet van het decreet wordt hiermee in de verf gezet ook wordt met deze term het belang en de vertegenwoordiging van de opdrachtgever als maatschappelijke speler extra verduidelijkt en benadrukt.

Om de realisatie van een kunstopdracht, zoals verder in artikel 6 aan bod komt, tot een goed einde te brengen hebben de opdrachtgever, de ontwerper en kunstenaar van bij aanvang van het proces professionele ondersteuning nodig. De term 'Kunst in Opdracht' verwijst naar het proces waarbij zowel voor de voorbereiding, de selectie, het realisatietraject, de productie als na realisatie ook nog de nazorg alle betrokken actoren beroep kunnen doen op een professionele omkadering waarbij specifieke expertise en kennis van derden ter beschikking wordt gesteld. De standaarden van het proces zijn terug te vinden in artikel 6.

In dit artikel wordt tevens de definitie van een publiek toegankelijk gebouw ingeschreven. Het publiek toegankelijk karakter ondersteunt het belang van de realisatie van kunstopdrachten.

Artikel 3

Het tweede lid van paragraaf 1 geeft aan dat publieke rechtspersonen die geheel ten laste van de begroting van de Vlaamse overheid een gebouw oprichten, transformeren of herbestemmen het decreet moeten toepassen. De beleidsdomeinen Onderwijs en Sport worden van deze verplichting uitgesloten met uitzondering voor gebouwen waar voorheen de onderwijs- of sportfunctie niet aanwezig was.

Het tweede lid van paragraaf 1 van dit artikel werkt ook de ongelijkheid voor private en publieke rechtspersonen weg die in de decreten van 23 december 1986 zat en legt de lat voor beiden gelijk op minstens 30 percent subsidies van de bouwkost ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest. Deze aanpassing moet vermijden dat twee identieke bouwprojecten die exact hetzelfde subsidiebedrag ontvangen anders behandeld worden omwille van de beheersstructuur (bv. een kinderdagverblijf gebouwd door private instelling of een publieke instelling). Tevens wordt in dit lid aangegeven dat het kan gaan om een eenmalige of recurrente uitbetaling van een subsidie. Dit om de evolutie in nieuwe financieringsmechanismen in de subsidiëring toekomstbestendig te maken. De persoonsgeboden financiering van toepassing in de welzijnssector, en enkel in het geval de kostprijs voor infrastructuur wordt verrekend aan de gebruiker, wordt niet beschouwd als een recurrente subsidie. Het decreet is dan ook niet van toepassing op deze financieringsvorm.

Sinds 1986 is niet alleen de publieke bouwpraktijk in Vlaanderen enorm veranderd, ook de dienstverlening van de Vlaamse overheid en de aard van de bouwprojecten en de financiering ervan zijn sterk geëvolueerd. Met de zinsnede

iedere publieke of private rechtspersoon die voor een langdurige terbeschikkingstelling van een gebouw dat in overleg met de rechtspersoon wordt opgericht of herbestemd, een vergoeding ontvangt ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest wordt getracht de grote verscheidenheid aan financieringsvormen (lange termijnhuur, PPS, huurkoop, leasing, ...) te omvatten. Het ontwerpdecreet wordt hierdoor toekomstbestendig gemaakt voor de ontwikkeling van nieuwe financieringsvormen in de vastgoedsector. In het geval van een PPS project wordt als basis voor de berekening van het kunstbudget, het bouwbudget genomen dat verwerkt is in het dossier van de bouwheer.

Gebouwen die door een rechtspersoon op lange termijn gehuurd worden conform de toepasselijke huurwetgeving, vallen niet onder het toepassingsgebied van het decreet. Er is tevens meer duidelijkheid nodig over de aard van de bouwprojecten die aanleiding geven voor een kunstopdracht. De termen 'transformatie en herbestemming' in plaats van renovatie benadrukken dat het strategisch gaat om bouwprojecten waar de realisatie van een kunstopdracht het meest relevant is. Het decreet richt zich met andere woorden op ingrijpende renovatie- en herbestemmingsprojecten. Grondig onderhoud van gebouwen (zoals bijvoorbeeld de vervanging van ramen, herstellen van daken, ...) of klimatologische renovaties vallen niet onder het toepassingsgebied van het decreet.

Een actualisering van de procentregeling vertrekt vanuit een aanpassing van zowel de percentages als de bedragen. De combinatie van het aanpassen van de percentages en de bedragen is een evenwichtsoefening tussen de bekommernissen omtrent de financiering van zowel kleine als grote kunstopdrachten en de ambities vanuit het kunstenveld. De oefening streeft naar het genereren van werkbare kunstbudgetten voor de realisatie van kwaliteitsvolle kunstopdrachten. De ingebouwde degressiviteit van de bestaande procentageregeling wordt als positief beschouwd omdat dit de kunstbudgetten meer in verhouding brengt tot de grootteorde van de bouwkost.

Deze werkwijze komt tegemoet aan de vraag het decreet realistisch en toepasbaar te maken in alle betrokken beleidsdomeinen. Het is immers belangrijk een evenwicht te vinden tussen de mogelijkheden van de beleidsdomeinen en de verwachtingen omtrent werkbare en redelijke kunstbudgetten van het kunstenveld. De combinatie van het aanpassen van de percentages en de bedragen is immers ingegeven vanuit de praktijkervaring, meer bepaald de correcte inschatting van werkbare kunstbudgetten

voor de realisatie van kwalitatieve kunstopdrachten met voldoende culturele uitstraling. Het decreet geeft op basis van een bouwbudget minimaal aan wat een opdrachtgever aan kunst besteedt. Elke opdrachtgever is vrij om in relatie tot zijn ambities en cultureel profiel dit vooropgestelde budget uiteraard op te trekken.

De basis voor het berekenen van het definitieve kunstbudget vormt de 'bouwkost' die ten laste ligt bij de bouwheer. Hiervoor wordt de door de architect geraamde bouwkost van het vergunde bouwproject als basis gehanteerd. Een kunstopdracht kan in een vroeg stadium van het bouwproject geformuleerd worden, maar de berekening van het definitieve kunstbudget vindt op een vast moment plaats en dient dus niet in elke fase van het bouwproject opnieuw berekend te worden.

Als monument beschermde gebouwen kunnen eveneens voorwerp zijn voor een realisatie van een kunstopdracht en behoren dus tot het toepassingsgebied van het decreet. De toegekende erfgoedpremies en -subsidies voor een als monument beschermd gebouw mogen niet bij de toegekende subsidies voor de bouw van bijvoorbeeld een woon- en zorgcentrum of een schoolgebouw gevoegd worden. Het is immers niet de bedoeling dat door de erfgoedpremies en -subsidies de drempel van 30 procent subsidies voor de subsidie-ontvangende opdrachtgever bereikt wordt. Erfgoedpremies en -subsidies worden verleend om opdrachtgevers van een gebouw met een erfgoedwaarde te helpen bij de restauratie of herbestemming ervan en dragen bij tot het gelijkheidsbeginsel dat bij het Agentschap voor Onroerend Erfgoed voor gebouwen met of zonder een erfgoedwaarde wordt nagestreefd.

Artikel 4

Het is belangrijk dat de kunstopdracht publiek toegankelijk is. Dit artikel zet in op de essentie van kunst, om op een plek of in een specifieke context, een relatie aan te gaan met het publiek. Dit wil niet zeggen dat de gebouwen moeten worden opengesteld voor een breed publiek, maar dat publiek toegankelijke gebouwen in grote mate eveneens een relatie aangaan met een brede groep van gebruikers en/of publiek. Het toepassingsgebied kan onder meer omvatten: schoolgebouwen, sporthallen, administratieve centra, cultuurinstellingen, ziekenhuizen, zorginstellingen,... Vallen niet onder het toepassingsgebied gebouwen zoals bijvoorbeeld technische installaties die enkel toegankelijk zijn voor overheidspersoneel of gebouwen met een louter privaat gebruik.

De voorgestelde verhoging van de minimumdrempel komt tegemoet aan de wens om kunstopdrachten enkel te verplichten in bouwprojecten van een zekere omvang, met voldoende omkadering voor de opvolging en een voldoende groot kunstbudget. Het optrekken van de minimumdrempel geeft de ondergrens aan van een werkbaar kunstbudget voor kleine projecten.

Artikel 5

Dit artikel van het decreet speelt in op de vraag naar meer flexibiliteit voor alle rechtspersonen, zoals vermeld in het tweede lid van artikel 3, en komt tegemoet aan de wens van opdrachtgevers met een divers patrimonium of meerdere bouwprojecten om de financiële middelen in te zetten in die projecten waar de realisatie van Kunst in Opdracht het meest relevant wordt geacht. De opdrachtgevers gebruiken de documenten verbonden aan de realisatie van een masterplan of meerjarenplan om te garanderen dat de middelen voor Kunst in Opdracht in een concreet bouwproject

gebundeld worden en effectief leiden tot de realisatie van een kunstopdracht. Zoals aangegeven in artikel 7 zal de Vlaamse Regering maatregelen nemen om de doorstroming van deze informatie te faciliteren.

Artikel 6

De verruiming van de mogelijke kunstvormen komt tegemoet aan de evoluties binnen de hedendaagse kunstpraktijk. De hedendaagse kunstpraktijk evolueert voortdurend en is verruimd van de creatie van louter materiële artefacten naar ook niet-materiële projecten en efemere interventies. Bij de realisatie van kunstopdrachten komen ook meer en meer participatieve co-creatieprocessen aan bod. Kunstenaars bedienen zich daarenboven van zeer diverse media en maken in hun artistieke praktijk crossovers met andere disciplines en domeinen. De louter toegepaste kunsten en architectuur worden uitgesloten, maar crossovers zoals het realiseren van een kunstopdracht in het architecturaal concept van een gebouw zijn wel mogelijk.

Een nieuw decreet biedt tevens voor alle rechtspersonen, zoals vermeld in het tweede lid van artikel 3, de opportuniteit concrete afspraken te integreren met betrekking tot het werkkader van een kunstopdracht. Het opnemen van de volgende elementen in documenten verbonden aan het bouwproject komt tegemoet aan de noden van zowel bouwheren als kunstenaars, doch met maximale vrijheid voor de betrokken actoren, om deze afspraken zelf naar wens in te vullen. Het opnemen van intenties en afspraken in de formele documenten die met het bouwproject te maken hebben voor de aanvang van de bouwwerken, zal alle betrokken actoren stimuleren om in een vroege fase te reflecteren over de invulling van een kunstopdracht.

1° Het 'kunstbudget' is inclusief het honorarium van de kunstenaar, de productiekosten en de kosten verbonden aan de professionele begeleiding.

2° De procedure, werkwijze en mogelijke samenwerkingen tussen opdrachtgever, ontwerper, kunstenaar of zelfs gebruikers en toekomstige passanten, verschillen sterk naargelang de opdrachtsituatie en de context. Een grondige analyse hiervan en ontwikkelen van visie omtrent de aanpak zijn dan ook van groot belang als voorwaarde om tot goede uitgangspunten te komen voor het creëren van ruimte voor kunst in een bouwproject. Hierbij kan het belangrijk zijn van bij aanvang bewust te zijn van wat er artistiek als mogelijkheden bestaan om een duurzame kunstopdracht te realiseren.

3° De gradaties aan duurzame output op de locatie zijn zo breed als er artistieke uitdrukkingsvormen bestaan. Het is niet evident en ook niet nodig om dit bij de start van een kunstopdracht reeds te concretiseren maar wel om zich van de mogelijkheden bewust te zijn en aan te geven wat de verwachtingen zijn. Hierbij kan een opdrachtgever zich laten adviseren en bijstaan in het aanreiken van het brede palet aan mogelijkheden en hierdoor de voorwaarde creëren en aanzet geven voor een unieke realisatie die zijn verbeelding en die van het toekomstige publiek overstijgt.

4° Zowel bij de formulering van de kunstopdracht als bij de selectie van een artistiek basisconcept, als bij de opvolging van de realisatie, is het belangrijk stil te staan bij en zich bewust te zijn van de levensduur van een artistieke ingreep, en die te relateren aan de voorziene levenscyclus van het gebouw. Hoe oud een kunstwerk uiteindelijk wordt, daar hebben ook externe factoren een invloed op. Het voortbestaan van een kunstwerk is een kwestie van cultuur en die laat zich niet altijd door contracten voorspellen. Belangrijk is om de juiste voorwaarden te scheppen opdat het als kunstwerk kan gedijen en er als een goede huisvader zorg voor te dragen.

5° Maar bij elke kunstopdracht kan er op voorhand nagedacht worden over de consequenties naar onderhoud toe, dit in analogie met gebouwen te voorzien in afspraken omtrent behoud en beheer en hiervoor de nodige onderhoudsbudgetten te voorzien. De onderhoudsbudgetten zijn niet inbegrepen in het kunstbudget.

Artikel 7

Bij elke kunstopdracht zoals dit vanuit het decreet wordt gerealiseerd, worden actoren betrokken die in normale omstandigheden niet in aanraking komen met de processen die tot de creatie van een kunstwerk leiden. De creatie van goede praktijkvoorbeelden kan ook niet enkel afhangen van de subjectiviteit van actoren. Elke afzonderlijke kunstopdracht maakt deel uit van een groter artistiek patrimonium. De overheidsmiddelen die hierin worden geïnvesteerd dienen de individuele voorkeur te overstijgen zodat zij de collectiviteit gaan toebehoren. Het behoort tot de maatschappelijke taak van de opdrachtgever om de keuzes die hij tijdens het proces maakt te kunnen verantwoorden. Het aanreiken van een professioneel begeleidingskader voor opdrachtgevers is bijgevolg bijzonder belangrijk om de transparantie van de materie in de hand te werken en een effectievere en efficiëntere toepassing van het decreet in de hand te werken.

De nood aan een betere begeleiding van de bouwheren en kunstenaars voor de realisatie van kunstopdrachten wordt in het evaluatietraject breed onderschreven door alle betrokken actoren. Het aanbieden van eerstelijnsadvies het stimuleren en sensibiliseren van opdrachtgevers tot het realiseren van kwaliteitsvolle kunstopdrachten, wordt door alle betrokken actoren beschouwd als een minimumengagement van de Vlaamse Overheid.

Artikel 8

De bedragen vermeld in het decreet volgen de ABEX-index die in de bouwsector als basis gehanteerd wordt.

Om meer duidelijkheid te verlenen omtrent de bedragen vermeld in het decreet, wordt meegegeven dat dit in analogie met de gebruiken in de bouwsector bedragen zijn exclusief de belasting op de toegevoegde waarde. De belasting op de toegevoegde waarde van kunstwerken, kan daarenboven naargelang de aard en realisatie van het kunstwerk verschillend zijn.

Artikel 9

Met dit artikel worden de decreten van 23 december 1986 opgeheven daar een loutere wijziging van decreet de gebruiksvriendelijkheid en leesbaarheid ervan zou teniet doen. De principes en maatschappelijke intenties van deze decreten blijven voor dit decreet echter wel het uitgangspunt.

Artikel 10

Vanaf de inwerkingtreding van dit decreet vallen bouwwerken die nog geen aanvraag tot bouwvergunning hebben ingediend onder de bepalingen van dit decreet. Voor alle bouwwerken die reeds een aanvraag tot bouwvergunning hebben ingediend vóór de

inwerkingtreding van het decreet, gelden de bepalingen van de decreten van 23 december 1986. Dit principe geldt als overgangmaatregel.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Media en Brussel,

Sven GATZ